

Back to basis ekspeditionen / Jagten på det Rød-hvide bånd. Danmark rundt i kajak

I år 2000 oprettede Havkajakroerne det rød-hvide bånd som en udfordring og udmærkelse til alle interesserede kajakroere. Det rød-hvide bånd erobres ved at ro rundt om Danmark af en løst fastlagt rute og under overholdelse af et bestemt regelsæt. Arrangementet er

som sådan ikke nogen konkurrence, men antallet af dage, der bruges på turen, registreres af foreningen. Alle, der gennemfører turen, erobrer båndet.

Ideen med det rød-hvide bånd er ikke ny. Svenskerne har deres Havspaddlarnes Blå Band mens finnerne har det Blå-Hvide Bånd.

Regler

Før starten skrives en anmeldelse med følgende information: > Start dato

> Navn og alder på den eller de som vil forsøge sig.

> Navn på kajak som skal anvendes.

> Liste over sikkerhedsudstyr, som medbringes.

> Anmeldelsen sendes (rigtig brev, ikke e-mail) til den

ansvarlige for det rød-hvide bånd.

Startpunkt

Vidåslusen i Vadehavet vest for Højer (N54°57,8' E8°39,6').

Ruten

Man ror nord langs vestkysten indtil Grenen. Videre mod syd indtil Kattegat/Storebælt krydses til Sjælland. Nord og med uret rundt om Sjælland indtil Storebælt igen kan krydses. Syd om Fyn indtil Lillebælt kan krydses.

Slutpunkt

Grænseovergangen i bunden af Flensborg fjord ved Kollund skov(N54°49,9' E9°25,3').

Turen afsluttes ved at lægge hånden på grænsesten nr. 1 på den danske side af grænsen.

Afslutning

Umiddelbart efter afslutningen af turen, sendes endnu et brev til den rød-hvide bånd ansvarlige. I dette brev angives datoen, man nåede slutpunktet.

Diverse oplysninger

Turen skal foretages i kajak som en langtur. D.v.s. al udrustning inklusiv proviant og kort skal medbringes af roeren selv. Det er naturligvis tilladt at købe ny proviant og tanke vand op undervejs. Skulle kajakken blive stjålet under turen, må en ny kajak dog anskaffes med hjælp udefra. Samme gælder for sikkerhedsudstyr såsom pagaj, svømmevest, kompas og lignende. Eventuelle reparationer skal foretages af roeren selv. Hele turen skal foretages i havet uden overbæring. Roeren må ikke benytte sig af sejl, drage eller lignende for fremdrift, men skal ro hele vejen. Dog er det tilladt at bugsere kajakken efter sig i de

lavvandede områder mellem Vidåslusen og sydspidsen af Skallingen (Skalling Ende - N55°28,5' E8°17.8'). Bytte af kajak eller møde med følgebil og lignende for komplettering eller aflastning af udrustning er ikke tilladt. Følgebåd er ligeledes heller ikke tilladt. Hver dagsetape skal indtegnes på et kort samt bogføres i en medbragt logbog. Alle dage fra start til slut regnes som hele ro-dage. Der er ingen kontrol af, om reglerne overholdes undervejs. Det er op til roerens moral at overholde reglerne. Efter turen skal roeren over for en jury redegøre for turen. Alle, som fuldfører den ovenfor beskrevne tur under overholdelse af disse regler, får Havkajakroernes rød-hvide Bånd. Samme roer kan erobre båndet flere gange.

Jury mødet

Efter at have gennemført turen, skal roeren mødes med en jury. Til mødet medbringer roeren sin logbog og kort. Juryen gennemgår turen dag for dag og stiller evt. spørgsmål. Hvis alt er gået til efter reglerne, modtager roeren det rød-hvide bånd trofæ.

Bemærk at kernen i ruten er, at man skal rundt om Jylland, Sjælland og Fyn. Danmarks mindre øer må man passere, som man har lyst. Afhængig af ruten er turens længde mellem 1100 km og 1500 km.

Indledning.

Efter at det rød-hvide bånd havde ligget og luret i baghovedet i et års tid, besluttede jeg, at jeg vil prøve at erobre båndet. I foråret 2010 køber jeg min første havkajak, og den 14. maj prøver jeg at erobre båndet. Jeg måtte dog hurtigt erkende, at vejret på vestkysten er meget drilsk, så jeg måtte opgive allerede efter 4 dage, hvor jeg kun var kommet til Vejers.

Jeg bruger en stor del af sommeren med at studere vejrudsigter, men da jeg ikke ville tage af sted i mine børns sommerferie, valgte jeg at vente til efter sommerferien.

Egentlig havde jeg næsten opgivet at komme af sted i år, men pludselig ændrede vejret sig, og jeg valgte at tage af sted 1. september.

Da jeg godt kan lide at leve lidt primitivt, beslutter jeg, at jeg vil prøve at fange/finde det meste af min mad selv. Jeg vil dog have lidt mad med som nødrationer, så jeg ikke må opgive på grund af mangel på mad.

Da jeg generelt synes, at der er gået en udstyrsmani i kajakfolket, har jeg også besluttet, at jeg vil have så lidt som muligt med. D.v.s. telt, sovepose, liggeunderlag, trangia, 3 sæt rotøj, fiskegrej, sikkerhedsudstyr og selvfølgelig min H2O Seabird og min vingpagaj.

Jeg har roet meget det sidste år og er i rimelig god form. I uge 31 roede jeg Fyn rundt, så jeg er overbevist om, at jeg nok ikke går ned på konditionen.

1. september

Dagens etape 20 km. Vind 6-8 MS. NV. Bølger 0-1.5 m

Position 55 4 32 N. 8 32 7 E

Så kom dagen, jeg havde ventet på hele sommeren. Dagen, hvor vejret ser rimeligt ud den næste uges tid, med et højtryk og østenvind.

Jeg bliver kørt til slusen af en god ven og får hurtig pakket kajakken med alt det, jeg skal have med. Heldigvis vil jeg ro meget minimalistisk, så jeg har ingen problemer med at have mine sager i kajakken.

Selv om der først er højvande kl 20:00, vælger jeg at starte kl 17. så jeg kan få roet lidt inden solnedgang.

Efter en halv times roning kommer der meterhøje bølger ind fra Vesterhavet, så jeg vælger at ro lidt nord på for at komme i læ af Rømmø. Desværre med det resultat, at jeg kom ind på lavt vand, men det gjorde nu ikke noget andet end lidt ekstra kilometer.

Jeg får dog indviet min fiskestang og fanger nogle sild.

Jeg slår lejr på Rømmø tæt ved Havneby, så jeg ligger godt i læ for vestenvinden.

Da jeg er ved at slå teltet op, kommer der pludselig en ræv farende mellem benene på mig. Jeg havde spredt teltet ud ovenpå dens rævegrav, så den ville åbenbart ikke være der mere.

Da teltet var slået op, var det tid til at lave mad, og dagens menu bestod af kogte sild og grovboller. Dette var ikke nogen heldig blanding.

Der er nu noget helt specielt ved den første nat på sådan en tur, hvor byens "larm" er blevet erstattet med bølgeskvulp og regnspurvenes sang.

2. september

Dagens etape 60 km. Vind 4-8 MS NV. Bølger 0-1,5 m. Total roet 80 km.

Position 55 29 2 N 8 16 49 E.

Jeg sov som en sten hele natten, faktisk så godt, at jeg i stedet for at stå op lå og lyttede til regnspurvenes sang i over en time efter solopgang. Det er nu dejligt at være af sted og være ude i naturen.

Da jeg jo havde slået lejr ved Havneby skulle jeg rundt om Havsandet for at komme videre. Desværre var jeg gået glip af et par timers stille vejr, så da jeg kom rundt om Havsandet, blev jeg mødt af 1½ m høje bølger ind fra siden. Jeg vælger at gå lidt til havs for at komme ud, hvor bølgerne ikke knækker så meget. Det går også fint, men ud for Lakolk kommer jeg lidt for tæt på den voksende brænding, hvilket resulterer i, at jeg bliver sendt rundt af en stor bølge. Jeg kommer dog hurtig ud af kajakken og ind på land.

Jeg trækker kajakken op, og slår teltet op på stranden og putter mig i soveposen et par timer, hvor jeg får varmen igen og får tørret noget tøj.

Vinden lægger sig, og jeg begynder at ro igen. Det er en meget særpræget natur mellem Rømø og Fanø. Det hele er så fladt, og man bare ror og ror mod den der grå stribe i horisonten, hvor himmel og hav mødes.

Jeg ser en stor gruppe sæler ved Fanø, og jeg holder en kort pause for at tage nogle billeder af dem, inden jeg ror op til midt på Fanø, hvor jeg tager en time i soveposen.

Jeg krydser over til Skallingen, mens solen går ned i et knaldrødt hav.

Da jeg er ved at løbe tør for drikkevand, leder jeg efter et sted, hvor jeg kan få fyldt op, og da jeg ser nogle flag inde bag klitterne, ror jeg ind og slår lejre. Efter at jeg har slået teltet op, tager jeg min vanddunk og begynder at gå efter vand. Jeg møder et hegn, som jeg dog bare skræver over, og da jeg kommer op til flagene, viser det sig, at det bare er nogle entreprenørflag, og der ikke er skyggen af vandhaner nogen steder, så jeg må skuffet sætte snuden ned mod stranden igen, jeg har dog stadig en liter tilbage. På vej tilbage til lejren går jeg en anden vej, og møder da også hegnet igen, men denne gang sidder der et skilt på hegnet hvor der står MINEFELT ups. Nå men jeg beslutter at gå ind over alligevel i den forvisning om, at der sikkert er en kronhjort, som har trådt på dem, hvis der overhovedet er nogle miner tilbage, der er farlige.

Dagens kost har bestået af mysli mysli mysli hele dagen, da jeg ikke har fået fisket så meget, og der ikke er ret meget vegetation i vadehavet.

3. september

Dagens etape 37 km. Vind 6-9 MS VNV. Bølger 0-1,5. Total roet 117 km.

Position 55 45 0 N 8 10 31 E

Jeg vågnede kl. 06 og tjekkede som det første vejrudsigten, der sagde, at det vil blæse op i løbet af formiddagen. Jeg skynder mig derfor at få noget morgenmad og få pakket teltet sammen, komme i kajakken og komme i gang med at ro så langt som muligt, inden vinden sætter en stopper for det.

Da jeg passerer Blåvandshug, er der en del tidevand og store bølger, men det er kun ved selve hugget, derefter er der stille vand igen.

Da jeg kommer til Vejers, er det ved at blæse op, bølgerne bliver større og større, og da jeg kommer til Henne, blæser det 10 meter i sekundet, og al forsvarlig roning bliver umulig, så jeg slår lejr ½ km nord for Henne strand, hvor jeg tøjrer teltet til kajakken og et skilt med baderåd. Jeg får da heldigvis tørret tøjet i den friske vind. Det når lige at blive tørt, inden himlens porte åbner sig. Jeg får dog kastet tøjet og mig selv ind i teltet, inden det bliver alt for vådt.

Da det holder op med at regne, går jeg en tur op til Henne, får ladet min tlf. op og får fyldt min vanddunk op, så jeg er klar til at drage videre, hvis vejret tillader det.

Det forsætter dog med at blæse, så der bliver ikke roet mere den dag, men da solen er ved at gå ned kommer nogle venner, som er i SEA VEST i weekend med noget mad til mig. Det var rigtig dejlig med lidt selskab, noget varmt mad og en enkelt giraføl. Det er nu dejligt at gå til ro oven på et godt måltid varm mad. I morgen ser det ud til, at det bliver rigtig godt vejr, hvilket jeg glæder mig til.

4. september

Dagens etape 71 km. Vind 4-8 MS Ø. Bølger max 0,5 m. Total roet 188 km.

Position 56 22 26 N 8 7 13 E

Jeg tog af sted fra Henne ved solopgang i svag vind fra øst, så det var næsten havblik, hvis man dog holder sig fra brændingen, hvor der stadig er bølger, der knækker.

Jeg roede for det meste ude på den anden side af brændingen, hvor jeg ofte havde besøg af sæler og marsvin, det er nu et flot syn, når et marsvin bryder overfladen foran en. Det giver lige én et pift mellem de lange strande, som vestkysten jo består af.

Jeg har gennem hele dagen mødt flere tusinde sommerfugle, som flyver fra vest mod øst. Det virker mærkeligt at møde dem ude på åbent hav. Gad vide, om de emigrerer fra England? Det må jeg undersøge, når jeg kommer hjem.

Jeg ror ind og holder pause ved Søndervig, hvor jeg tager en times lur i soveposen og får varmen lidt, inden jeg ror videre. Jeg får fisket lidt og fanger nogle makreller og får også plukket lidt sukkertang, aftensmaden er reddet.

Jeg når Torsminde ved solnedgang og slår teltet op ved den nordlige høfde og går i gang med at tilberede aftensmaden.

Det er bare skønt at sidde og spise friskfangede makreller, sukkertang og gulerødder fra i går, mens solen lige er gået ned, himlen er knaldrød og man er godt træt efter en god lang dag på havet.

5. september

Dagens etape 66 km. Vind 6-9 MS Ø. Bølger max 1 m. Total roet 254 km.

Position 56 55 46 N 8 20 17 E

Jeg vågner kl 07 ved lyden af sandsugeren, der begynder at pumpe sand uden for havneindløbet. Jeg får lavet morgenmad bestående af mysli kogt til grød i makrelsuppen fra i går. Det mætter, er vist det eneste, man kan sige om det.

Jeg får pakket sammen og begynder at ro. Jeg får følgeskab af en ræv, der lunter inde på stranden, mens jeg ror 100 meter ude. Vi følges pænt ad hele vejen op til Draget, hvor ræven lunter op i klitterne.

Kort derefter møder jeg nogle marsvin, som kommer helt tæt på kajakken ca. 2 meter. Flot syn, selv om de har dårlig ånde.

På vej op mod Thyborøn bliver den ene hofde afløst af den anden. Det var faktisk rart se på noget andet end lange hvide strande og klitter.

Der er en kraftig strøm, da jeg passerer indsejlingen til Limfjorden, og jeg ror ind på Agger tange for at holde pause der. Som sædvanligt får jeg også tørret noget tøj. Det er den evige kamp med at holde så meget tøj så tørt som muligt i længst mulig tid.

Jeg har efterhånden fået nogle lidt sjove vaner, når jeg kommer i land. Det første jeg gør, er at smide alt tøjet og tage min elefanthue på. På den måde kan jeg holde varmen, mens jeg får hængt det våde tøj til tørre og får soveposen ud af kajakken. Så er jeg klar til at komme i soveposen ca. 2 minutter efter, jeg er kommet i land. Det er især skønt, når solen skinner på den sorte sovepose, så får jeg hurtigt varmen. I soveposen har jeg lagt et sæt tørt tøj i, da jeg pakkede kajakken.

Efter pausen ror jeg videre, og efter Agger begynder jeg at fiske. Jeg får hurtig fanget nogle hornfisk til aftensmaden. Jeg har efterhånden fundet ud af, at det er lettere at bide hovedet af dem med det samme i stedet for at have dem liggende og sprælle nede i kajakken. Jeg finder også noget frisk kelptang, som jeg også tager med til aftensmaden. Jeg slår lejr ved Stenbjerg, mens solen knaldrød går ned i vest. Det kan være vanskeligt at beskrive dette syn, men flot er set sgu. Det virker også, som om der kommer mere ro på en, og kroppen gør sig klar til at sove.

6. september

Dagens etape 64 km. Vind 4-6 MS Ø. Bølger max 1 m. Total roet 318 km.

Position 57 8 22 N 9 7 49 E

Jeg vågner lidt før solopgang, da fiskerne i Stenbjerg begynder at trække deres både i vandet. En halv time senere har jeg fået morgenmad, pakket teltet sammen og er på vandet. I starten er der fint vejr, dog med nogle store dønninger. Turen op mod Hanstholm tog lang tid, jeg syntes ikke rigtig, jeg kom nogen vegne, men da jeg mødte en bøje, der nærmest lå vandret i vandet, kunne jeg godt forstå det. Der var en meget kraftig strøm, og da bølgerne blev større og større, var jeg godt mør, da jeg nåede Hanstholm.

Jeg tog derfor en lur på stranden og fik lidt at spise. Jeg fik også plukket en god portion sukkertang, som der er rigeligt af ved Hanstholm. Efter et par timer roede jeg videre, nu var strømmen lidt bedre. Men når man runder Hanstholm kommer man hurtig til at mærke østenvinden, så der var en del store bølger, men jeg kunne godt ro videre, hvis jeg roede ude på den anden side af brændingen.

Jeg ror videre og er inde ved Lild strand og holde en kort pause, inden jeg rundede Bulbjerg.

Kort efter at jeg har rundet Bulbjerg, kommer redningsbåden imod mig med blå blink og det hele. Jeg undrer mig over det, da jeg ikke kan se noget, der skulle begrunde det. Redningsbåden passerer mig og vender om $\frac{1}{2}$ km bag mig og følger mig på afstand, indtil jeg begynder at søge mod land, og da det er ved at blive mørkt, skal jeg jo alligevel ind og slå lejr. Redningsbåden bliver på vandet, indtil jeg er kommet i land ca. $\frac{1}{2}$ km efter Thorup. Gad vide, om der er nogen, der har ringet og sagt, at der ror en gal mand rundt på Vesterhavet?

Jeg finder en god lejrplads i noget marehalm, det er første gang jeg ikke slår lejr på sand, så det er dejligt, at hele teltet ikke er fuldt af sand. Jeg går straks i gang med at lave mad af hornfisk og kelptang, og der er heldigvis nok af det, for jeg er hammersulten.

Jeg går mæt og tilfreds til ro, efter jeg har gået en lille tur tilbage til Thorup for at strække benene lidt. Jeg kan godt mærke, at jeg ikke får brugt benene så meget, når jeg sidder i kajakken det meste af dagen.

Engang midt om natten blev jeg vækket af to ræve, som åbenbart var kommet op og slås om retten til det fiskeaffald, som jeg havde smidt uden for teltet om aftenen. De larmer godt nok en hel del, og de stopper først, da jeg har været ude og larme lidt og kaste sten efter dem. Fandens måde at blive vækket på.

7. september

Dagens etape 18 km. Vind 6-10 MS ØNØ. Bølger max 1.5 m. Total roet 336 km.

Position 57 10 2 N 9 24 43 E

Da jeg jo havde natligt selskab, sov jeg over mig. Da jeg endelig vågnede, blæste det en halv pelikan, så det var umuligt at komme på vandet.

Jeg har ligget i teltet det meste af formiddagen, da jeg var sikker på, at teltet ville blæse væk, hvis jeg gik ud af det. Det ruskede så meget i teltet, at jeg var bange for, at det ville gå i stykker.

Efter kl. 15 begyndte vinden at løje af. Det blæste dog stadig for meget til at komme på vandet, men jeg kunne gå en tur og kigge lidt på Thorup.

Jeg fik også plukket en del hyben og ladet min tlf. op.

Da jeg var ved at pakke teltet sammen, kom der pludselig et kraftigt vindpust, og fyldte teltet med luft, så det lettede. Jeg havde heldigvis bundet det godt fast, da jeg på en tidligere tur har oplevet, at teltet er blæst væk.

Ca. kl. 18 havde vinden lagt sig meget, at jeg kunne komme på vandet. Det blæste dog stadig en del, så den første time var det rimelig hårdt, men så blev det næsten helt stille, og da jeg jo kom sent på vandet, ville jeg ro i så lang tid som muligt. Det var efterhånden bælgmørkt, da jeg valgte at ro ind. Jeg troede faktisk, at jeg roede helt tæt på land, men det viste sig, at jeg lå ude på den anden side af revlen, så jeg blev gennemblødt. Ifølge GPSen befinder jeg mig et sted mellem Slette strand og Tranum. Det er dog stof til eftertanke at slå teltet op i mørke. Det tager over dobbelt så lang tid.

Da jeg ikke har fanget nogle fisk i dag, stod aftensmaden på mysli og hyben. Det smagte faktisk rimelig godt, og jeg gik til ro efter en kop fyrrenåle/hyben te.

8. september

Dagens etape 60 km. Vind 8-12 MS Ø. Bølger 1 m. Total roet 396 km.

Position 57 35 31 N 9 57 9 E

Jeg stod op kl 06:00, og var på vandet kl. 06:30. I starten var vejret fint, men det blæste hurtigt op fra øst. Det var en af de dage, hvor man bare skulle ro ro ro. Det blæste meget kraftigt fra øst, og hvis jeg holdt en kort pause, blæste jeg lynhurtig til havs, hvor jeg så skulle bruge mange kræfter til at komme tilbage til kysten. Jeg har derfor valgt at ro meget kystnært hele dagen. Selv om jeg roede helt tæt på kysten, var vinden flere gange ved at rive pagajen ud af hænderne på mig.

Jeg holdt pause ved Løkken i næsten 3 timer, inden jeg roede videre, og da jeg kom til Rubjerg knude blæste der en veritabel sandstorm ud fra kysten. Det stak i øjnene og overalt, hvor jeg ikke havde tøj på.

Jeg nåede dog at lægge mærke til, at det var en utrolig flot natur med høje skrænter helt ud til vandet.

Jeg nåede Hirtshals en halv time efter solnedgang og fik slået teltet op, og da jeg kun havde fanget en hornfisk i dag, gik jeg en tur op i byen og købte noget oksefars, nogle bønner og noget rugbrød.

Efter jeg havde fået aftensmad, gik jeg på jagt efter en stikkontakt, så jeg kunne få ladet min tlf. op. Den bruger en del strøm, når jeg tit bruger GPSen og internettet til at tjekke vejrudsigten.

Jeg gik rundt på havnen på jagt efter en stikkontakt, da jeg pludselig blev råbt an. Det viser sig at være en havnevagt, som syntes, jeg så noget mistænkelig ud, da jeg luskede rundt mellem bygningerne. Han kunne heldigvis fortælle mig, hvor jeg kunne finde en stikkontakt, og helt umotiveret fortalte han mig også, hvor jeg for få kroner kunne få et bad. Gad vide, om han mente, at jeg lugtede lidt?

9. september

Dagens etape 20 km. Vind 6-8 ms. Bølger Max 3 m hurtigfærge. Total roet 416 km.

Position 57 37 0 N 10 16 1 E

Da jeg vågner, kan jeg hurtig konstatere, at det blæste for meget til at ro nogen steder. Jeg ligger heldigvis i læ af havnen, men jeg kan se mange hvide skumtoppe ude på den anden side af molen.

Jeg gik en tur i Hirtshals, hvor jeg snakkede lidt med de lokale, som fortalte mig, at det ville være dumt at tage på vandet før kl. 17, da der ville være meget strøm og store bølger det

meste af dagen. Det er nu rart at få nogle lokale efterretninger, så jeg ikke gør noget uansvarligt.

Kl. 17:30 tager jeg på vandet. Jeg kan dog se, at der ude i horisonten kommer en færge, men jeg tænker ikke nærmere over det. Men inden jeg får set mig om, viser det sig, at det er en hurtigfærge. Da jeg så er på vej ud igennem brændingen, bliver jeg mødt af en mur af 3 meter høje bølger. Jeg får mig kæmpet igennem dem uden at blive alt for våd, og da jeg kigger mig tilbage, kan jeg se min lejrplads blive totalt overskyldt af bølgerne. Der var jeg vist lidt heldig. Det havde sgu været surt, hvis det hele var blevet gennemblødt.

Derefter måtte jeg kæmpe mig igennem en masse refleksbølger, som kastede mig fra side til side. Det var dog kun et par kilometer, så blev vandet lidt mere roligt, kun 1½ m høje bølger.

Efter et stykke tid ser jeg en plet i vandet et stykke væk og synes, jeg vil undersøge den lidt nærmere. Det viser sig at være en sæl, der ligger og vugger i bølgerne med lukkede øjne. Jeg troede, den enten var syg eller død, så jeg roede forsigtig ind i den. Så kunne det ellers nok være, at den vågnede op og forsvandt med et kæmpe plask. Jeg er meget imponeret over, at sæler kan sove på åbent hav.

Vejret bliver bedre og jeg får også fisket lidt og fanger en havørred og plukket lidt tang til aftensmaden. Jeg slår lejr i nærheden af Kandestederne, hvor jeg hurtigt får aftensmad og får ringet hjem, inden jeg går til ro.

10. september

Dagens etape 35 km. Vind 6-10 ms NØ. Bølger max 3 m. Total roet 451 km

Position 57 42 53 N 10 34 39 E

Jeg starter med at ro ved solopgang. Vinden er i nordøst op til 10 meter i sekundet og kraftig modstrøm. Jeg knokler og knokler og får mange tæsk i bølgerne, og efter 4½ time er jeg fuldstændig udmattet og er kun kommet til Gl. Skagen. Jeg har kun roet 20 km på 4½ time.

Jeg besluttet mig til at gå ind til Gl. Skagen og tage en pause. Jeg trækker kajakken op og lægger mig i soveposen langs kajakken og falder hurtigt i søvn. Jeg sover faktisk så godt, at jeg ikke lagde mærke til, at det begyndte at regne, og da jeg endelig vågnede, var soveposen blevet våd.

Jeg gik så op til ishuset og lagde mig på en bænk under et halvtag. Da jeg lå der og blundede, lagde jeg mærke til, at der var en mand, der gik forbi mig flere gange. På et

tidspunkt kom han så helt hen til mig og spurgte på gebrokket engelsk "are you hungry" "do you need some money" og stod og ville give mig en 100 kr. seddel.

Jeg fik med endnu mere gebrokket engelsk forklaret ham, at jeg faktisk var ok, og at jeg blot var ude at ro en længere tur rundt om Danmark.

Han undskyldte, at han havde troet, at jeg var en subsistensløs, og gik videre. Jeg lå lidt og tænkte på, hvad fanden han bildte sig ind at tro sådan om mig, men valgte dog lige at gå ind på toilettet for at se mig selv i spejlet. Og hvilket syn. Håret var kridhvidt af salt, ansigtet var ligblegt med undtagelse af næseblodet, som rendte ned af hagen.

Jeg mente derfor, at det var en god ide at ringe til Skagen havkajakklub, så jeg kunne komme ind om natten. Jeg fik fat i formanden, og der var ingen problemer med at få husly for natten. De tilbød også at hente mig og køre mig tilbage dagen efter, da de mente, at det blæste en del. Jeg mente dog, at jeg ville forsøge at angribe Grenen i dag.

Jeg tog af sted fra Gl. Skagen og begav mig mod Grenen. Bølgerne var kæmpe store og jeg fik igen en del tæsk. Da jeg nærmede mig Grenen og så alt det hvide skum, besluttede jeg mig for at ro et stykke fra land, så jeg ikke blev skyllet på land. Havet mente dog noget andet, og en kæmpe bølge sendte mig op på bølgetoppen og skubbede mig ind under land. Der viste det sig, at der ligesom var en tidevandskanal, som jeg kunne ro i helt op til Grenen. Det virkede, som om at havet fortalte mig, at "du hører ikke til her, jeg flytter dig lige".

Oppe på Grenen går jeg i land og tager nogle billeder. Der er også en flink nordmand, der tager nogle billeder af mig med mit eget kamera. Der ligger også en babysæl, som jeg også tager nogle billeder af.

Jeg sætter mig i kajakken igen, og inden jeg får overtrækket sat ordentligt på, har vinden og strømmen sendt mig ud i de knækkende bølger, så der skulle knokles lidt for at komme fri af spidsen.

Kort efter Grenen mødte jeg endnu en sovende sæl i 2 meter høje bølger, og jeg kunne ikke dy mig, så jeg roede hen til den og råbte BØH. Den forsvandt med et kæmpeplask.

Da jeg kom til Skagen havkajakklub, stod formanden klar til at modtage mig. Sikke en velkomst. Jeg fik kajakken ind i deres kajak container og kom ind i deres klubhus og fik varmen. Det var bare dejligt med en varm kop kaffe.

De var også så flinke at tørre min våde sovepose og vaske og tørre mit tøj. Jeg gik derefter en tur i Skagen og fik handlet lidt. Det er nogle utrolig flinke mennesker deroppe i Skagen. Jeg var meget glad for, at jeg kunne komme indenfor at sove, selv om det virkede utrolig stille, da jeg jo har været vant til vindens susen og bølgeskulp. En kæmpe tak til Skagen Havkajakklub.

Jeg fik lavet noget aftensmad og gik til ro, efter jeg havde snakket med familien. Det var superskønt at sove på en briks, og at der ikke var sand overalt.

11. september

Dagens etape 53 km. Vind 4-6 ms Ø. Bølger max 2 m. Total roet 504 km.

Position 57 20 4 N 10 31 43 E

Jeg sov som en træt kajakroer hele natten. Om morgenen kom Thorkil med rundstykker og en snegl, som jeg virkelig nød. Op af formiddagen tog jeg af sted med mange tak for denne gang og roede sydpå. Det var sgu dejligt at se, at kompasset pegede den anden vej.

Selv om det blæste lidt, var det stadig muligt at ro. Det er noget helt andet vand at ro i. Bølgerne er kortere, men mere krappe, så jeg holdt kun en halv times pause lige inden Frederikshavn.

Da jeg passerede Frederikshavn var der 2 meter høje refleksbølger, der kastede en hel del rundt med mig. Så det var tungen lige i munden og zig zagge sig igennem bølgerne og de stenrev, som ligger uden for havnen. Det var meget hårdt at komme forbi Frederikshavn, og da jeg endelig kom forbi, var det umuligt at komme på land, da kysten var fyldt med store stenrev næsten hele vejen ned til Sæby.

Da jeg nåede Sæby, roede jeg ind i havnen, men kunne ikke finde kajakklubben. Jeg fandt dog hurtig en lokal, som kunne fortælle mig, hvor den lå. Jeg roede ud af havnen og op ad åen, hvor klubben ligger, og efter en kort telefonsamtale med formanden fik jeg husly for natten.

Sæby ro og kajakklub er en rigtig hyggeklub med ølautomat, sofaer og TV. Men som noget af det vigtigste havde de et bad. Det var bare superskønt at få et langt varmt bad.

Jeg fik lavet aftensmad, og da jeg ikke havde fanget nogle fisk stod menuen på ris, bønner, tang og hyben. Jeg fik også set lidt TV og måtte konstatere, verden næsten kunne gå under, uden jeg ville opdage det, da jeg jo ikke har fået nogen nyheder i 11 dage.

12. september

Dagens etape 67 km. Vind 3- 6 ms V. Bølger max 0,5 m. Total roet 571 km.

Position 56 47 28 N 10 16 52 E

Jeg lægger ud fra Sæby lidt efter solopgang og forsætter sydover. Jeg ser en del sæler og marsvin og får fanget nogle hornfisk. Jeg holder en kort pause ved Asaa, men ingen lur, bare lige op og finde lidt hyben at spise og så videre.

Efter Asaa begynder der at være meget lavvandet langt ud og det var af og til lidt vanskeligt at komme ud af de lavvandede områder, og jeg finder hurtigt ud af, at jeg skal langt ud for at komme til at få ordentlig fart i kajakken. Jeg tager også en kort pause ved Hals, inden jeg ror videre. Jeg når til Øster Hurup ved solnedgang og slår lejr ca. 1 km efter havnen.

Jeg får teltet slået op og begynder at lave mad, som består af hornfisk, tang, revlingbær, blåbær, hyben og Carl Johan svampe. Der var heldigvis nok af det, da jeg var meget sulten.

Jeg har slået teltet op på en skråning med udsigt over vandet, men da det også var under nogle fyrretræer, var der i teltet en million myg, som jeg måtte slå ihjel, inden jeg lagde mig til at sove.

Mine spisevaner er nok lidt anderledes, end andres på sådan en tur. Jeg får selvfølgelig morgenmad af, hvad jeg nu har. Enten rester fra dagen før eller noget helt nyt, som jeg finder på stedet. Aftensmaden består også af, hvad der nu har bidt på krogen i løbet af dagen, eller hvad jeg nu har fundet eller købt.

Derimellem har jeg ofte noget mad liggende foran på dækket. Nogle gange er det rugbrød, som jeg spiser som belønning, hver gang jeg runder en pynt. Og hvis det skal være rigtig godt en klapsammen med Kelptang. Det er dejligt at sidde i kajakken og spise en sådan mad. Den passer rigtig godt til konteksten.

Nogle gange er det også bare hyben, eller Sukkertang. Jeg har fundet ud af, at hvis jeg lige koger tangen meget let om aftenen, og ruller tangen sammen og bruger roden til at

binde det sammen med, så kan jeg spise det løbende i løbet af næste dag som snaks. Det smager faktisk rimelig godt og ligger godt i maven. Jeg sørger som regel for, at jeg får lidt at spise hver time om dagen, når jeg ror.

13. september

Dagens etape 75 km. Vind 4-6 ms NV. Bølger max 1 m. Total roet 648 km.

Position 56 24 31 n 10 55 27 E

Efter jeg havde fået morgenmad bestående af kogt mysli med tang, fik jeg hurtig pakket teltet sammen og fik kajakken sat i vandet. Der var meget lavvand, og jeg måtte hele tiden ro længere og længere ud. Da jeg kom til udmundingen af Mariager fjord stødte jeg på nogle sandrevler, som jeg kun lige kunne ro over. Pludselig ser jeg en stor havørred, som jeg har fået skræmt ind på meget lavt vand, og tænker, at den må jeg kunne fange med hænderne. Jeg hopper ud af kajakken og så går jagten ind. Det lykkedes mig at få den jaget så langt ind på en sandrevle, at den næsten lå på siden. Men da jeg tager den med hænderne smutter den fra mig, og væk var den. Æv, jeg havde ellers lige set den i gryden, men sådan kan det jo gå, når man prøver at fange en ørred, som jo er i sit rette element.

Så måtte fiskestangen igen på arbejde, og heldigvis kunne jeg fange nogle hornfisk.

Ved udmundingen af Randers fjord var der ligeledes meget lavvand, så jeg roede længere ud, og da jeg efterhånden kunne skimte vindmøllerne i Bønnerup i horisonten, satte jeg kurs mod Bønnerup.

Jeg roede ind et par km efter Bønnerup og lavede noget varmt eftermiddagsmad, bestående af hornfisk, blåbær, revlingbær, hyben og nogle kantareller, og efter en halv times lur roede jeg videre. Jeg var lige et smut inde og smage lidt på en majsmark, som jeg passerede. Det mætter alt sammen.

Da jeg runder Fornæs, ser jeg en inrigger som jeg ror efter, da der jo må være en roklub, som jeg måske kunne sove i. Jeg følger den helt ind i havnen og beder om husly for natten, og det får jeg selvfølgelig. Det er nu også dejligt med et varmt bad. Jeg kan efterhånden godt mærke, at det er ved at være koldere om natten, så når nu lejligheden er der, kan jeg jo ligeså godt benytte mig af det.

Da jeg jo ikke kan finde tang eller andre naturressurser på Grenå havn, måtte jeg også til købmand og få fyldt mine nødrationer op.

Jeg sover i Grenå roklub, hvor jeg også får tørret mit tøj. Jeg havde efterhånden kun et par underbukser og en tyk trøje tilbage, så det er rart at være indenfor, hvor tøjet kan tørre. Det kan godt være vanskeligt at tørre tøj på en busk om natten. Jeg havde i går forsøgt at tørre en svedtrøje over et gasblus. Det stank ganske forfærdelig, så det droppede jeg hurtigt. Så hellere tage en våd klam lugtende trøje på om morgenen.

14. september

Dagens etape 0 km. Vind 8-12 ms V. Bølger ca. 2 m. Total 648 km.

Position 56 24 31 n 10 55 27 E

Da jeg vågnede, tjekkede jeg som det første vejrudsigten, som sagde 8-12 meter i sekundet fra sydvest, så jeg beslutter mig til at blive i Grenå. Jeg kan også se, at langtidsudsigten ser noget træls ud.

Jeg har brugt dagen på at tørre tøj og planlægge min videre tur og må erkende, at det stresser mig, at vejret begynder at drille. Jeg havde oprindelig besluttet, at jeg ville slå den hurtigste tid på Danmark rundt. Jeg kan godt se, at det vil blive svært, så i stedet for at stresse, beslutter jeg mig for bare at nyde turen og tage den tid, det nu tager..

Ved færgehavnen fangede jeg et par småtorsk, som jeg spiste med tang, hyben og ris.

15. september

Dagens etape 50 km. Vind 8-12 ms V. Bølger Max 3 m. Total roet 694 km.

Position 56 11 34 n 10 40 8 E

Kl. 05:45 sætter jeg mig i kajakken. Det er stadig helt mørkt, men vejrudsigten siger, at det vil blæse kraftigt op i løbet af dagen, så det er bare med at komme af sted. Vinden har også drejet lidt mere i vest, og jeg ligger i læ det første stykke.

Jeg følger kysten meget tæt hele vejen ned til Elsegårde. Jeg ligger i læ under de høje skrænter, og jeg kan se hvide skumtoppe ½ km ude. Da jeg kommer til Elsegårde, er der ingen vej udenom. Vinden er meget tiltagende og står næsten lige på kysten. Jeg kæmper mig igennem 2½ meter høje bølger. Det er især slemt ved færgehavnen, hvor jeg får en del tæsk. Efter Ahl hage er der heldigvis medvind resten af vejen ind til Ebeltoft. Da jeg kommer ind til havnen, står deres vindmåler på 18 meter i sekundet, så jeg kan godt forstå, at det suste noget.

Jeg kommer ind i Ro og kajakklubben og får et dejligt varmt bad og en lille lur.

Kajakchefen og hans kone er nede med boller og småkager til mig. Det er nu rart, når folk tager pænt imod en.

16. september

Grundet vejret er jeg strandet i Ebeltoft. Det blæser en hel pelikan med vindstød af stormstyrke.

Jeg har i dag haft besøg af familien og valgte i den anledning at blive barberet. Det ved jeg, at især min dejlige hustru sætter pris på. Det kostede da også 2 barberknive at få kål på skægget.

Det var superskønt at se familien igen. Selv om jeg jo snakker i tlf. med dem hver dag, er det nu skønt at give dem et kæmpeknus. Jeg må jo nok indrømme, at selv om jeg nyder at være af sted, så savner jeg dem nu.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at der faktisk bor rigtig mange super hjælpsomme, åbne og rare mennesker langs kysten i Danmark - selv turisterne er hjælpsomme (tyskeren i Skagen, der tilbød mig mad og penge, fordi jeg lignede en hjemløs). Hvis man læser aviser dagligt, kan man sagtens få et indtryk af, at alle danskere er egoistiske og har nok i sig selv - men de mennesker jeg har mødt på denne (og sidste tur) har alle sammen taget imod mig med åbne arme, vasket mit tøj, givet mig mad, holdt mig med selskab og sendt mig godt videre - hvor er det skønt at erfare. Vi ved jo alle sammen, at vi har gode venner, som altid er villige til at hjælpe i en snæver vending, men at vildt fremmede også gør det, det oplever vi ikke så tit. Stor tak til alle jeg har mødt hidtil.

Om aftenen kommer der til min store overraskelse 10-12 voksne damer ind i klubben. Det viser sig at være den lokale strikkeklub, som mødes en gang om måneden. Det var da helt rart med lidt selskab. Det hjalp da også, at de havde kage med.

Da damerne er taget af sted igen, går jeg lidt frustreret til ro. Det viser sig, at vejret skal til at drille, så jeg må nok forberede mig på, at jeg skal blive i Ebeltoft et par dage.

17. september

Godt nok er Ebeltoft en køn by og dejligt vand, bare ikke når vindmåleren står på 23 meter i sekundet, og bølgerne banker ind over molen.

Jeg har brugt dagen på at tjekke vejrudsigt, læse kort, se TV, kigge ud af vinduet, gå en tur, læst Anders And blade, for så at tjekke vejrudsigt osv.,,,,,.

18. september

Endnu en stormende dag i Ebeltoft. Jeg trænger helt vildt til at komme videre. Jeg er nærmest ved at kravle op af væggene af rastløshed. Jeg bruger dagen på at planlægge den videre tur, da vejret ser ud til at blive lidt bedre i morgen eftermiddag. Det kan godt være, det har været træls at være blæst inde i tre dage, men kroppen har helt sikkert haft godt af at få en pause.

Jeg har hovedsagelig købt min mad de sidste dage, så jeg glæder mig til at komme på naturmad igen. Jeg har dog fået handlet lidt "nødrationer" så jeg har noget mad, hvis fiskeriet slår fejl.

Ebeltoft ro og kajakklub ligger rigtig dejligt med udsigt over Ebeltoft vig. Det undrer mig dog lidt, at der ikke kommer nogen ned og drikker kaffe. Det er jeg jo vant til fra Silkeborg.

Jeg går til ro ved midnat og regner med at komme videre i morgen.

19. september

Dagens etape 42 km. Vind 6-10 ms V. Bølger max 2 m. Total roet 738 km.

Position 55 57 9 N 10 34 34 E

Endelig ser vejrudsigten bedre ud. Vinden vil lægge sig sidst på eftermiddagen.

Jeg ror fra Ebeltoft kl. 09, og den første time var rigtig hård med kraftig modvind fra vest. Det hjælper, da jeg kommer i læ af Helgenæs, så jeg holder mig meget kystnært hele vejen ned til spidsen af Helgenæs. Jeg går på land, samler lidt hyben og laver mig en kop hybente, inden jeg tager mig en god lang lur. Derefter får jeg ringet lidt til familien, og mens jeg sidder og snakker telefon, kommer der 5 marsvin helt ind under land. De tumler lidt rundt, er nok på jagt efter nogle havørreder.

Kl. 17 begynder jeg at ro mod Samsø. Vinden har ikke lagt sig så meget, som jeg regnede med, så der var store bølger fra siden, og da Molslinien kom blæsende forbi, blev det lidt mere spændende.

Det var rart at komme til Samsø og i læ af Issehoved. Jeg nød solnedgangen over Samsø og fik da også lige fanget en havørred til aftensmaden. Jeg roede ned til ca. midt på øen, hvor jeg slog lejr på en skøn plet med græs med udsigt over vandet.

Der sad jeg så og spiste min mad bestående af havørred med hyben og tang, mens solen gik helt ned. Det var dejligt at komme videre, selv om vejret ser ud til at vil drille lidt endnu.

20. september

Dagens etape 20 km. Vind 6-8 ms V. Bølger 1.5 m. Total roet 758 km.

Position 55 56 51 N 10 45 49 E

Da jeg vågnede, var det rimelig godt vejr, men inden jeg fik morgenmad og fik pakket teltet, var det blevet diset, så jeg ikke kunne se til mere end et par hundrede meter. Jeg startede med at ro, men vendte om, da jeg mistede landkending. Jeg ved, hvor let man kan fare vild i tåge. I stedet roede jeg tilbage til Samsø, hvor jeg kunne sidde i kajakken og se marsvinene lege i disen. Da disen littede, roede jeg først til Kyholm og videre til Vejrø. Det var i mellemtiden begyndt at blæse op. Jeg tog en prøvetur ud omkring Bosserne, som er et lille stenrev lidt øst for Vejrø. Jeg må så lade fornuften tage over og ro tilbage til Vejrø, selvom Sejerø trak voldsomt i mig.

Jeg finder en gammel jagthytte på øen, hvor jeg vælger at overnatte, da det var begyndt at regne ret kraftigt, og mit telt er begyndt at gå op i sømmene. Dagens aftensmad bestod af havørred, tang, hyben, blåbær, brombær og lidt strandkål.

Det viser sig, at der på Vejrø er et sandt skatkammer af naturføde, så jeg har også plukket lidt ekstra for at have noget i reserve.

Desværre er der næsten ingen mobildækning, så det har været meget svært at få snakket med familien i dag, men det lykkedes, da jeg gik op på den højeste pynt på øen, hvor jeg lige kunne få et par streger på telefonen.

21. september

Da vejret driller lidt endnu, må jeg tilbringe endnu en dag som strandet kajakroer. Jeg har fået dagen til at gå med at fiske. D.v.s. at først skulle jeg have fundet nogle muslinger til agn. Derefter skulle jeg have roet maddingen langt nok ud, da det er en meget kort fiskestang, jeg har med, og den er ikke egnet til at kaste med. Derefter tilbage

til stranden og vente på, at en fisk bider på. For så at starte forfra igen. Det blev til 4 flotte fladfisk i løbet af dagen.

Jeg roede også lige en tur ud til Bosserne for at tjekke bølgehøjden. De var for store til at lave et 15 km kryds i. Heldigvis ser det ud til, at der bliver godt vejr i morgen.

Jeg gik også en tur på øen, hvor jeg så nogle muflongfår.

Aftensmaden bestod af 4 fladfisk, som jeg stegte over åben ild, og tang, hyben, hyldebær, brændenælder og svampe som tilbehør - et kongeligt måltid.

Da der ikke er nogle stikkontakter på øen, har jeg ikke fået ladet min tlf. op. Det tærer meget på batteriet, når jeg skal have friske opdateringer om vejret, så den sidste streg på telefonen skal bruges til at vække mig i morgen kl. 5. Heldigvis ser det ud til, at der bliver rigtig godt vejr.

22. september

Dagens etape 97 km. Vind 0-4 ms. V Bølger max 0,5 m. Total roet 855 km.

Position 56 3 6 N 12 3 0 E

Jeg stod op kl. 05, fik noget morgenmad og var på vandet kl. 05:30. Det var stadig meget mørkt, så jeg satte kurs mod Sejerø fyr som ledestjerne. Vandet var fint og roligt, og jeg kan mærke, at det har været godt for kroppen at have fået rigeligt at spise de sidste dage. Da jeg nåede Sejerø fyr, var jeg lige oppe og holde en kort tissepause, inden jeg satte kurs mod Sjællands odde.

Da jeg nærmer mig odden, kan jeg høre, at de skyder med en kanon, så jeg sætter kurs mod færgehavnen, hvor jeg så vil holde pause og finde ud af skydetiderne.

Men lige før færgehavnen ser jeg, at der kommer en fiskekutter fra sydøst, og den sejler så ud langs odden. Jeg tænker, at hvis han kan, så kan jeg også, så jeg ror efter fiskekutteren. Jeg lægger dog mærke til, at der render nogle militærfolk rundt med kikkert og walkie talkie inde på land. Da jeg når ud til spidsen, bliver jeg dog lidt usikker, om jeg er på gale veje, da de bliver ved med at skyde med kanonen, men ser så at der kommer en anden fiskekutter fra nordvest, som har kurs mod Havneby. Jeg runder derfor pynten, for hvis han kan, så kan jeg vel også. Og så har jeg ikke ret meget respekt for militærfolk. Kort derefter kommer der en motorbåd imod mig med en eller anden militærgut på dækket, som spørger mig venligt, men meget bestemt "hvad fanden tror du, du har gang i". Jeg får så læst og påskrevet, at jeg havde roet ind over et militært område, og at man ikke må ro der, når lampen i tårnet er tændt. Man skulle holde sig bag ved et eller andet skilderhus. Jeg måtte så forklare ham, at for det første anede jeg ikke, hvad et skilderhus var, og at jeg troede, at det var en kugle, der markerede et skydeterræn. Han så meget opgivende ud.

Jeg ror videre, men ser lige bagud og ser at de skyder et skud hen over hovedet på fiskekutteren, og jeg kan se nedslaget $\frac{1}{2}$ km på kutterens bagbord side. De er gale i hovedet de der militærfolk.

Da jeg bliver indhentet af kutteren, kan jeg ikke lade være med at ro hen og spørge skipperen om, hvorfor jeg fik skideballe, når han ikke fik. Han svarede, at de havde opgivet fiskerbådene for mange år siden, vi gør sgu, hvad der passer os.

Jeg roede videre til Lumsås, hvor jeg holdt pause og fik noget at spise. Heldigvis havde jeg masser af naturmad tilovers fra Vejrø.

Efter $1\frac{1}{2}$ time roede jeg videre, og lige efter Hundested får jeg en stor fisk på krogen. Den laver et langt udløb, indtil der ikke er mere line tilbage på hjulet. Et eller andet må give sig, og det bliver så linen, som springer med et smæld. Desværre tog den halvdelen af linen med, og resten ender i en stor fuglerede. Så er det slut med at fiske for denne gang.

Heldigvis har jeg ekstra line nede i forreste lastrum.

Jeg fortsatte med at ro og ro og ro, indtil solen gik ned. Turen var præget af vindstille vand, med masser af sæler og marsvin.

Jeg kan godt mærke, at jeg har mere energi, efter at have svælget i naturens skatkammer på Vejrø. Det ville nu have været rart med nogle fisk, men sådan skulle det ikke være i dag.

Da jeg ror ind, finder jeg en perfekt lejrplads med dejlig græs og udsigt over vandet.

Da jeg får tjekket GPSen viser det sig, at jeg er kommet til Tisvildeleje, så jeg er godt tilfreds.

Jeg får lavet aftensmad. Ris, bønner, tang, hyben, og slutter af med en kop fyrrenålete, inden jeg går til ro.

På et tidspunkt vågner jeg ved, at det er ved at være lyst. Jeg får soveposen pakket sammen, men da jeg vil tjekke vejrudsigten på telefonen, viser det sig, at kl. kun er 02. Det er til gengæld stjerneklart og fuldmåne, så det ser ud til, at det er ved at blive lyst igennem mit efterhånden tyndslidte telt. Jeg overvejede en kort stund at starte med at ro, men besindede mig, og lagde mig til at sove igen.

23. september

Dagens etape 47 km. Vind 5-8 ms SØ. Bølger max 1.5 m. Total roet 902 km.

Position 56 0 26 N 12 35 5 E

Jeg lægger ud fra Tisvildeleje kl. 07:30 og ror meget kystnært til Hornbæk, hvor jeg er oppe og holde pause og spise de sidste rester fra Vejrø.

Efter pausen ror jeg videre og mødes med nogle venner lige før Helsingør. Vi følges lidt ad, men da vi nærmer os Kronborg bliver vandet mere uroligt, da vinden er i sydøst, så de sejler længere ud for at komme rigtig igennem bølgerne, mens jeg går ind under land for at tage nogle billeder af Kronborg. Jeg får dog nogle småtæsk, da jeg runder spidsen. Jeg roede derefter til Snekkersten, hvor jeg trækker kajakken op til min kones veninde, som bor meget tæt ved vandet.

Hun er også så sød at vaske mit tøj og lave aftensmad til mig. Høns i asparges med kartofler er et måltid for en kajakroer, som ikke har fået kartofler i 23 dage.

Efter en god aftensmad og godt selskab, hvor vi sad og hyggede os og drak det sidste af hendes øl, gik jeg til ro, så jeg ville være klar, når jeg skal tidlig af sted næste morgen pga. vejret.

24. september

Dagens etape 82 km. Vind 4-8 ms SØ. Bølger max 1 m. Total roet 984 km.

Position 55 27 5 N 12 11 42 E

Efter jeg havde fået luksus morgenmad bestående af mysli med mælk og sukker, trak jeg kajakken ned til vandet. Desværre var der en del vind og bølger fra sydøst krydret med en stærk modstrøm, så der skulle virkelig knokles fra morgenen af.

Da jeg ikke er så kendt på disse egne havner jeg først ved Svanemøllen, så jeg må lige en tur rundt om frihavnen. Jeg havde egentlig planlagt at tage nogle billeder af den lille havfrue, men havde glemt at hun var på ferie i Kina. Jeg ville også have taget billeder af Operaen m.m., men sikke en trafik af både, der sejler på kryds og tværs af havnen. Jeg må jo også erkende, at København stinker, især når man som jeg kommer lige fra den friske danske kyst.

Jeg holder pause ved Amager ro og kajakklub, hvor jeg får en sludder med de indfødte, der gerne ville vide, hvad sådan en tossejyde laver der. Jeg har nok snakket eller sovet for længe, for jeg kommer først af sted fra Amager kl 16:00.

I starten havde jeg lidt modstrøm, især ved Lynetten. Da jeg runder Avedøre blæser det stadig en del, men da jeg kommer til Hundige, har vinden lagt sig, og det er faktisk rigtig dejligt vejr til at ro i. Desværre er der for meget ålegræs, som flyder rundt i vandet, så det

er umuligt at fiske. Jeg forsøger flere gange, men efter kort tid er blinken fyldt op med grøde.

Det er efterhånden ved at være mørkt, og jeg kan stadig ikke se Køge i horisonten, selv om jeg syntes, at jeg har roet i lang tid. Da det er blevet helt mørkt, møder jeg to lystfiskere, der fisker fra en flydering. Jeg spørger dem, om jeg kan få en pejling på Køge. De fortæller mig, at den røde lanterne, der blinker i horisonten, er ydermolen ved Køge havn. Jeg sætter derfor kursen mod det røde blinkende lys. Lystfiskerne glemte bare at fortælle mig, at der var 10 km dertil, så der gik et godt stykke tid, inden jeg kom til Køge.

Da jeg finder Kajakklubben får jeg hurtigt ringet til formanden og beder om husly. Han sender straks en mand ned og 10 min. senere er jeg kommet ind i klubben. Den venlige mand, der er nede at åbne for mig, tager også lige et par billeder af mig, inden han kører hjem igen. Da jeg har fået et dejligt varmt bad, tjekker jeg lige på nettet hvad de mon laver af spændende ting i KKKK. Til min store overraskelse er der allerede et billede af mig på hjemmesiden. Det var sgu hurtigt.

Jeg får noget tiltrængt aftensmad, som består af ris med ris, da jeg er løbet tør for alt andet. Det kan godt være, at størstedelen af den asiatiske verden stort set lever af ris, men jeg tror, jeg hurtigt vil blive træt af det.

KKKK er en hyggelig lille hytte uden for meget komfort, men det ligger dejligt. Og da der bryder et tordenvejr løs kl. 22:30 ryster hele huset og glassene klirrer i skabene, så der var da lidt charme ved KKKK.

25. september

Dagens etape 66 km. Vind 0-2 ms. Bølger ingen. Total roet 1049 km.

Position 55 5 54 N 12 10 11 E

Jeg vælger at sove længe i dag. Det er min fødselsdagsgave til mig selv, da jeg bliver 43 år.

Jeg nyder også at starte dagen med en kop varm kaffe og ikke have så travl med at komme af sted. Jeg får også sludret lidt med de lokale og får lidt fif angående Stevns Klint, som jeg skal forbi i dag.

Jeg roede af sted fra KKKK kl 09:30 og ror en times tid, inden jeg holder pause. Fiffet jeg fik i Køge var nemlig, at jeg skulle ind og holde pause inden klinten, da det ellers kan være svært at finde et sted at gå ind.

Jeg runder derefter Stevns klint, hvor jeg nyder det storslåede landskab og får taget nogle billeder. Det er sgu en speciel følelse at sidde i kajakken og kigge op på de hvide klinte, som strækker sig helt ud til vandet.

Jeg ror ind i Rødvig for at holde pause og få noget at spise. Desværre har jeg ikke ret meget mad tilbage, men jeg finder da nogle hyben, som må gøre det ud for eftermiddagsmad.

Jeg ror videre til Fakse ladeplads, hvor jeg igen er oppe på land. Der finder jeg en kæmpeskat i form af et Ingrid Marie æbletræ. Jeg spiser nogle stykker og plukker et par kg, som jeg kan bruge til gulf de næste dage.

Derefter går turen videre over til Feddet, men da jeg ikke rigtig kan finde en ordentlig lejrplads, sætter jeg kurs mod Bønsvig Strand. Egentlig burde Bønsvig Strand ikke kaldes en strand, for den består mest af rørskov, og da jeg havde kæmpet mig igennem, måtte jeg igennem 15 meter rådne ildelugtende tang, inden jeg kunne slå teltet op. Dagens aftensmad bestod af ris med æbler og hyldebær. Det havde nu været rart med nogle fisk, men sådan er det jo, når jeg ikke fanger noget.

Jeg havde planlagt at bruge et par timer med at fiske efter fladfisk, men da blåmuslinger åbenbart ikke lever ved Stevns Klint, måtte jeg opgive pga. mangel på madding.

Da jeg slog teltet op, så jeg, at det virkelig ser skidt ud. Alle lynlåse er i stykker, og det er efterhånden så tyndslidt, at jeg kan ligge og tælle stjerner igennem teltdugen. Heldigvis tyder det ikke på regn de næste dage, så mon ikke det går.

Dagens højdepunkt på den visuelle side var, da jeg kom forbi nogle garn til hornfisk. På en pæl sad en skarv, der forsøgte at sluge en hornfisk, der var længere end fuglen, så halen stak ud af næbbet. Så kom der en stor sildemåge og hev hornfisken ud af næbbet på skarven, som så ganske skuffet ud over at miste sin frokost. Da sildemågen forsøgte at lette, går det hverken værre eller bedre, end at den taber hornfisken, skarven får fat i den igen, MEN hornfisken er stadig længere end skarven, så igen stikker halen ud af næbbet

og så kommer der en ANDEN måge, som hiver fisken ud af den stakkels skarv og forsøger at lette. Så kommer sildemågen stærkt igen og begynder at slås med mågen, der har hornfisken, om at få den. Mågen med hornfisken taber den ned i vandet, hvorefter hornfisken skynder sig at svømme væk. Det var næsten som at se en gammel tegnefilm fra Disney - så jeg har da fået et godt grin i dag.

26. september

Dagens etape 77 km. Vind 8-15 ms. Bølger max 1.5 m. Total roet 1123 km.

Position 55 10 36 N 11 38 39 E

Jeg ror fra Bønsvig ved solopgang. Der er først rimelig godt vejr, men det blæser hurtigt op fra nordøst, så det var skønt, da jeg kom i læ ved Kalvehave. Så ror jeg videre under Farø broerne og Storstrømsbroen og ror ud langs Knudshoved Odde. Jeg er oppe af kajakken ca. 15 km efter Vordingborg, hvor jeg sidder og nyder en kop hyben/fyrrenåle te, mens jeg kigger ud over vandet og nyder, at jeg sidder i læ. Jeg kan godt høre bølgenes brusen på den anden side af Knudshoved Odde, så jeg er spændt på, om jeg skal sove ude på spidsen, eller om jeg skal ro over mod Karrebæksminde.

Da jeg kommer ud til spidsen bliver jeg mødt af hård vind, men jeg vurderer, at jeg godt kan ro i det. Jeg ror dog et stykke ind på den nordlige side af Knudshoved Odde, for at komme lidt mere i læ, inden jeg krydser over.

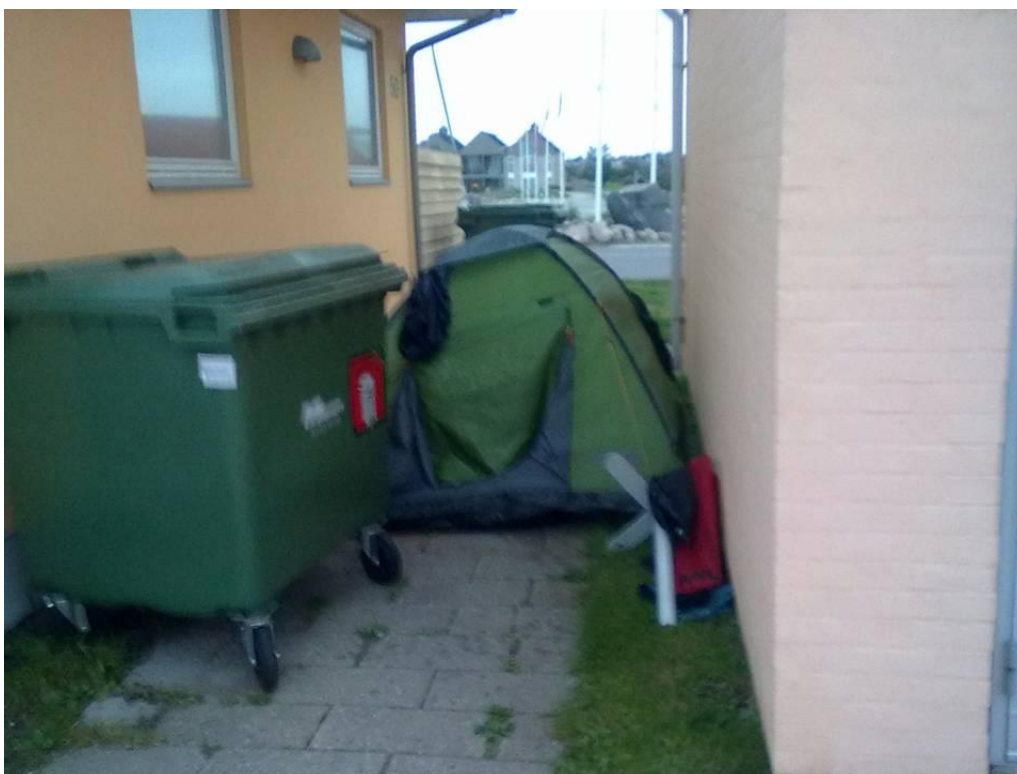
Da jeg kommer i læ, får jeg dog fisket lidt og fanger en lille havørred, som jeg glæder mig til at sætte tænderne i. Derudover har jeg hygget mig med gårdsdagens æbler, som jeg har spist en del af i løbet af dagen. Jeg fandt også en majsmark, som jeg lige skulle smage på.

Jeg når til Karrebæksminde, efter det er blevet mørkt, og sikke en strøm der kommer ud af fjorden. Jeg måtte virkelig knokle for at komme ind til havnen. Da jeg ikke kan finde en lejrplads, slår jeg teltet op mellem en toiletbygning og en iskiosk. Jeg binder teltet godt fast i alt muligt, da det er begyndt at blæse kraftigt.

Jeg får lavet noget aftensmad af havørred, ris, tang, hyben og svampe. Det så ikke særligt lækkert ud, men det lå godt i maven.

Jeg har ikke mere tørt tøj. Alt er vådt, men jeg får dog tørret et sæt inde på toilettet under en håndtørrer, så jeg har et sæt at tage på i morgen.

Da jeg går til ro, og ligger og tænker dagen igennem, må jeg konstatere, at kroppen begynder at sige fra. Det tager længere og længere tid at få varmet kroppen op om morgenen. Jeg har også sværere ved at holde varmen, især om natten. Det er også blevet en del koldere, siden jeg startede. Jeg tror, at kroppen trænger til, at jeg får noget mere at spise, men når jeg har svært ved at fange flere fisk, må jeg jo nok sætte tempoet lidt ned.

27. september

Dagens etape 40 km. Vind 8-10 ms N. Bølger 1,5 m. Total roet 1163 km.

Position 55 8 57 N 11 8 37 E

Jeg blev brutalt vækket kl. 05, da en renovationsarbejder ville tømme den skraldecontainer, som mit telt var bundet fast til. Han blev da også noget overrasket, da jeg stak hovedet ud af det meget slidte telt.

Jeg var stadig meget træt og havde svært ved at komme i gang. Jeg frøs og var bare træt. Kl. 08:30 kommer jeg dog af sted og følger kysten. Jeg er ofte på land og strække benene og tjekke GPSen og vejret. Kroppen begynder virkelig at sige fra over for den mishandling, den har været udsat for, så jeg tager det meget roligt.

Lige efter Glænø ser jeg en flok grågæs, som letter, da jeg kommer for tæt på dem, undtagen én, som ser ud til at have brækket en vinge. Den kunne i hvert fald ikke komme i luften. Jeg beslutter mig for at prøve at fange den, og så går den vilde jagt. Det kan godt være, den ikke kunne flyve, men hver gang, jeg næsten er ved at fange, den dykker den, og jeg må vende kajakken i en fart for at prøve igen og igen. Efter en halv times udmattende jagt, lykkedes det at få fingre i den og knække nakken på den. Mit mundvand nærmest løb ud af munden på mig ved tanken om gås til aften.

Så var det ind til land, hvor jeg skar brystet og lårene af den, og efterlod resten til ræven. Jeg kunne se under parteringen, at den var skamskudt, og det var derfor, den ikke kunne flyve.

Jeg roede videre til Omø, hvor jeg vælger at slå lejr, da jeg er nærmest udmattet efter gåsejagten. Jeg kan også se, at der er nogle store bølger på Storebælt og mener, det vil være dumt at krydse over til Langeland med ømme muskler og tom mave.

Jeg får ladet min Tlf. op hos en venlig mand på Omø, som boede i nærheden af min lejr.

Aftensmaden bestod af ca. 1 kg gåsekød med hyben og majs. Det var tiltrængt med et ordentligt måltid mad.

28. september

Dagens etape 67 km. Vind 6-12 ms. Bølger max 3,5 m. Total roet 1230 km.

Position 54 50 28 N 10 28 27 E

Efter en god nats søvn står jeg op ved solopgang. Jeg spiser de absolut sidste rester af mad jeg har tilbage og sætter kurs mod Langeland. Vinden er tiltagende fra nord, så jo nærmere jeg kommer på Langeland, jo større bliver bølgerne. Et par km før Langeland bliver bølgerne så store, at jeg ikke længere kan ro i dem, når de kommer fra siden, og da strømmen samtidig vender, bliver de meget høje og krappe, og så er jeg nødt til at have stævnen op imod bølgerne. I en halv time ligger jeg underdrejet på samme sted. Jeg overvejer at ro tilbage til Omø, men Langeland trækker voldsomt i mig. Tanken om at ro 15 km tilbage er heller ikke én, der passer mig. På et tidspunkt begynder jeg at kunne flytte mig, først 10, så 15 meter mellem bølgerne og nogle gange 50 meter. Efter en time lykkedes det mig at komme lidt i læ af Langeland, og jeg roede til Lohals, hvor jeg roede ind og holdt pause. Jeg var på daværende tidspunkt meget træt, gennemblødt, alt mit tøj var vådt og jeg var meget sulten. Heldigvis var solen begyndt at skinne, og da der samtidig

blæste en del, hængte jeg alt mit tøj til tørre. Jeg fandt et sted, hvor der var læ, og solen skinnede. Der kravlede jeg i soveposen for at få varmen og sove lidt. Jeg faldt i søvn med det samme og sov i næsten 2 timer. Da jeg vågnede igen, havde jeg virkelig fået varmen. Det hjælper at ligge i en sort sovepose, når solen skinner på én. Jeg kunne også ligge og se, at alt mit tøj, som hang ude i vinden, så ud til at være tørt. Det er sjovt, så megen energi det giver at få noget dejligt tørt tøj på.

Jeg havde egentlig planlagt at krydse over til Skårupøre for at komme i læ i Svendborgsund, men jeg havde fået nok af kryds for denne dag. I stedet valgte jeg at ro ned langs kysten af Langeland, hvor jeg så kunne surfe lidt på bølgerne. Jeg er lige inde lidt før Rudkøbing for at spise lidt majs. Desværre var de overmodne og næsten umulige at spise, men alt mætter, og når man er sulten nok, glider alt ned.

Jeg ror stille og roligt videre, og da jeg kommer på den anden side af Strynø ser jeg, at der ligger en kæmpe flok svaner på omkring 600 fugle. Da jeg kommer for tæt på dem, letter de alle sammen på én gang, og jeg fandt så ud af, at når svaner letter, så tømmer de tarmen. Jeg følte mig som en lille båd, der blev angrebet af et B52 bombefly, men jeg undgik med nød og næppe at blive ramt.

Jeg havde planlagt at ro til Marstal og slå lejr og ikke mindst få købt noget mad. Men da det var blevet mørkt, og jeg ikke havde set ordentligt på kortet, kunne jeg ikke finde indsejlingen til havnen og kom til at ro forbi Marstal. Lige efter Marstal er der mange skrænter og store sten, så jeg kunne heller ikke finde et sted at slå lejr, hvor der ville være en butik i nærheden. Jeg finder dog lidt senere et sted at slå lejr. Der er tilmed en græsplæne og et moderne muldtoilet. Jeg får lavet lidt aftensmad af lidt majs og æbler, men der var desværre ikke nok til at jeg blev mæt, så jeg måtte gå sulten til ro.

Jeg er meget træt. Jeg har ondt alle steder og ligger og tænker på, at det er vigtigt at træffe de rigtige beslutninger, når jeg som nu tærer på kroppens resurser, så hellere tænke lidt over tingene, inden jeg gør dem. Hvis jeg kommer ud i nogle farlige situationer, er det ikke sikkert, at jeg vil kunne tænke rationelt.

Jeg vågner kl. 03 ved, at jeg hundefryser, og da jeg mærker på teltdugen, er der is på indersiden. Jeg tænder mit trangia sæt og får varmen efter en halv time, men jeg har lidt svært ved at falde i søvn igen, da min mave knurrer.

29. september

Dagens etape 62 km. Vind 4-6 ms Ø. Bølger max 1m. Total roet 1296 km.

Position 54 55 10 N 9 46 10 E

Da jeg vågner om morgenen og kravler ud af teltet, er der is på kajakken. Jeg får hurtigt pakket de sørgelige rester af teltet sammen og får kajakken sat i vandet. Jeg får ingen morgenmad, men jeg har 3 liter vand, som så må holde så lang tid som muligt. Jeg ror op til midten på Ærø, hvor jeg krydser over til Als. Heldigvis er vejret med mig i dag med vind fra øst, så jeg har lidt bølger at surfe på.

Da jeg kommer til Als, ser jeg et æbletræ inde på land og ror selvfølgelig ind for at proviantere. Det viser sig, at der er flere æbletræer, og jeg kaster mig grådigt over dem. Jeg spiser 20 æbler på en halv time og får også plukket nogle som proviant, inden jeg ror videre.

Efter ca. ½ times roning kommer straffen, og jeg må i hast ro til land, så der ikke sker et uheld i kajakken. 20 æbler er åbenbart hårde ved maven. Det er heldigvis ikke noget, der varer ved, og en halv time senere var jeg klar til at ro videre.

Jeg havde ikke studeret kortet rigtigt eller var ikke i stand til det, for da jeg ser en lystbådehavn tror jeg, det er Sønderborg, og jeg ror derind. Det viser sig så, at det er Høruphav, og jeg må så i kajakken igen og ro videre til Sønderborg.

Da jeg kommer til Sønderborg kajakklub får jeg hurtigt husly mod forudbetaling af 20 kr. Jeg får et varmt bad og går derefter op til nærmeste butik for at købe noget MAD. Jeg køber ris, ½ kg oksefars og 2 dåser bønner, som jeg skynder mig tilbage til klubben med og begynder at tilberede det med det samme. Der er handicap i klubben denne aften, så jeg har tilmed selskab, mens jeg spiser rub og stub.

Jeg får selvfølgelig også tørret lidt tøj, så jeg er klar til den sidste dag i morgen.

30. september

Log 40. Vind 6-8 ms. Bølger 1 m. Total roet 1336 km.

Position 54 49 55 N 9 25 14 E

54°49'55.30"N 9°25'13.78"Ø

Jeg starter i Sønderborg lidt efter solopgang. I starten er der blikstille vand, men så snart jeg kommer ud omkring bøjen, har jeg 1 meter høje bølger ind fra siden, da vinden er i østsydøst. Det er dog kun det første stykke, inden jeg ror ind i Flensborg Fjord, så får jeg bølgerne ind fra agter. Jeg havde aftalt med en ven fra Silkeborg Kajakklub, at vi skulle mødes ca. halvvejs i Flensborg Fjord, men det er utroligt, så lille en kajak kan være. Selv om vi holdt øje med hinanden, lykkedes det os at ro forbi hinanden. Jeg ror ind på Okseø og ringer til ham og aftaler, at jeg tager en lur på øen, hvor vi så vil mødes senere. Som sagt så gjort, og til min store glæde havde han både kaffe og småkager med. Det er utroligt, så godt det smager, når man har haft en anden kost i en måned.

Vi ror derefter sammen til Grænsestenen, hvor jeg lige skal op og klappe den lidt og tage nogle billeder. Jeg skulle også lige se, om stenen sad fast, da jeg godt kunne tænke mig at tage den med hjem til at stå i haven. Den var støbt godt og grundigt ned i beton. Derefter ror vi til parkeringspladsen i Tyskland, hvor Stigs bil holder. Vi får os lige en kop varm kakao og en øl, inden familien kommer og henter mig. Og hold kæft, hvor var det dejligt at se dem igen. De har godt nok været savnet, især de sidste dage.

Afslutning.

Da jeg kom hjem til Silkeborg, sendte jeg det afsluttende brev, så formalia er på plads.

Jeg endte med at bruge 30 dage på turen i stedet for de 22 dage, jeg havde planlagt. Det gør nu ikke noget.

Jeg har tabt mig 12 kg på den måned, men jeg havde jo også en til tider spændende kostplan.

Angående kostplanen, så har jeg absolut ikke fortrudt min beslutning om at prøve at leve af naturen. Jeg tror, jeg har nydt turen mere end ellers, da jeg har set hvert et træ eller busk for at se, om der var noget, der kunne spises derpå. Jeg har også på en anden måde lagt mærke til vandet. Om der er mulighed for at fange fisk, eller der er andet godt fra havet, jeg kunne sætte tænderne i.

Der har da selvfølgelig været tidspunkter, hvor jeg har været sulten, og det ville have været rart med lidt mere at spise. Men det ville kun have været rart og ikke nødvendigt.

Det skal jo lige nævnes, at jeg ikke levede af naturen helt. Jeg har brugt 250 kr. på mad i den måned, hvoraf ca. halvdelen har været der, hvor jeg har været blæst inde.

Hænderne er også godt brugte. Heldigvis havde jeg ingen vabler, dem havde jeg nemlig slidt af.

Musklerne har da også været brugt, og jeg havde da også planlagt at holde 14 dages pause med at ro. Det viser sig dog at være sværere, end jeg havde regnet med. Jeg havde nærmest abstinenser, og jeg listede mig da også til at ro en lille tur alligevel.

Udstyret var med vilje meget minimalistisk.

Kajakken klarede det fantastisk godt. Den er rigtig god, og der er masser af stuveplads. Den gik rigtig godt i bølgerne og havde gode surfegenskaber. Hvis der skulle siges noget mindre godt om den, er det roret, der ikke reagerer så hurtigt, men da man jo ror ligeud 99 % af tiden, har det ikke så meget at sige. Pagajen var også trofast, en ving fra Neumann.

Teltet derimod var noget lort. Det vidste jeg jo godt, men af et discounttelt til 200 kr. at være klarede det det egentlig meget godt. Det blev dog smidt i den første skraldespand, jeg så efter turen.

Liggeunderlaget klarede det også rimelig godt efter prisen, men var slidt op efter turen. Det røg samme vej som teltet. En jakke og to lange svedunderbukser røg samme vej.

Mit Trangia sæt fungerede upåklagelig både til madlavning og varme, og jeg brugte kun 1½ liter gas på den måned.

Jeg havde laminerede kort med, som jeg kunne have liggende på fordækket, men valgte at smide dem ned i stuverummet, fordi jeg sad og kiggede på kortet frem for naturen.

Mit fiskegrej var en blanding af kroge og blink samt diverse jigs. Mest overrasket er jeg over det billige fiskehjul jeg havde med. Det sad stort set på stangen, som sad i fiskestangsholderen på bagdækket. Efter 30 dage i salt skumsprøjt, er det stadig funktionsdygtig.

Det var fantastisk dejligt at komme hjem til familien. Jeg er utrolig glad for at have gennemført turen. Jeg går rundt med et stort smil på læben i lang tid. I den første tid er det dog lidt vanskeligt for mig at være indenfor. Jeg savner på en eller anden måde bølgenes brusen og vindens susen. Rastløsheden er især svær om morgenen, hvor jeg kan have svært ved ikke at kunne komme på vandet med det samme.

Det har været en fantastisk tur. Der er mange gode minder, som ikke er kommet med her. Nogle kommer først senere, andre er bare så gode, at man ikke kan beskrive dem. Det kræver, at man er til stede.

Og til sidst vil jeg gerne sige tak, især til min dejlige tålmodige familie, som støtter mig i mine lidt sjove ideer.